



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 601/2021
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Васо Остролучанин, адвокат из ..., против тужених противтужиља ББ из ... и ВВ из ..., чији су заједнички пуномоћници Божицар Грба и Милош Галовић, адвокати из ..., ради утврђења и исплате по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 456/20 од 05.03.2020. године, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 456/20 од 05.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 26/2017 од 04.12.2019. године, ставом првим, другим и трећим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиље, па је утврђено да је тужиља по основу брачне тековине стекла сувласништво у по 1/2 дела на путничком аутомобилу марке ... „...“ и на покретним стварима, као и да предмет заоставштине иза пок. ГГ чине покретне ствари и то: 1/2 дела на путничком аутомобилу марке „...“, те 1/1 дела на покретним стварима, као и 1/2 дела на покретним стварима, све ближе одређено у ставу другом и трећем изреке. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужиља тражила да се утврди да посебну имовину тужиље чине новчана средства (која се налазе у ... банци а.д. ... на имену тужене ББ) и то: 23.000 евра, као и три уметничке слике ближе одређене у овом ставу изреке; да се утврди да је на основу стицања у браку са пок. ДД стекла 7.000 евра и да се обавезе тужена ББ да тужиљи преда у посед наведене новчане износе са каматом ближе одређено у овом ставу изреке, као и да јој тужене предају њену посебну имовину; да се утврди да оставинску масу иза пок. ДД чини 70.000 евра; да се утврди да је права намера завештаоца пок. ДД, бив. из ... у својеручном завештању од 02.11.2015. године да од готовог новца припадне његовим сестрама ББ и ВВ свакој по 10.000 евра, а тужиљи 50.000 евра; да се утврди да готов новац од 99.800 евра који се налази у ... банци а.д. ... на имену тужене ББ не представља заоставштину пок. ЋЋ, бив. из ...; да се утврди да тужиљи од укупног новца припада по основу посебне имовине 30.000 евра, а пок. ДД 70.000 евра који износ представља заоставштину иза пок. ДД, као и да се утврди да предмет заоставштине иза пок. ДД чини готов новац од 70.000 евра, те да се обавезе тужена ББ да тужиљи преда у посед 30.000 евра са каматом коју прописује

Централна европска банка на евре почев од 22.11.2015. године па до исплате. Ставом петим, шестим, седмим и осмим изреке делимично је усвојен противтужбени захтев тужених, па је утврђено да у заоставштину иза пок. ЂЂ, бив. из ... улази имовина коју чини 99.800 евра који се налази на девизном рачуну тужене ББ; да у заоставштину пок. ГГ, бив. из ... улази путнички аутомобил марке ... „...“ који је регистрован на тужиљу у ½ дела, као и 500.600,00 динара ближе одређених у овом ставу изреке. Ставом деветим изреке одбијен је противтужбени захтев у делу којим су тужене тражиле да се утврди да у заоставштину пок. ДД улази имовина коју чини 33.266,66 евра који се налази на девизном рачуну тужене ББ. Ставом десетим изреке обавезана је тужиља да туженима као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка од 1.366.082,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 456/20 од 05.03.2020. године, ставом првим изреке жалба тужиље је делимично усвојена, делимично одбијена, жалба тужених одбијена и преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о противтужбеном захтеву и трошковима парничног поступка, тако што је одбијен противтужбени захтев у делу којим је утврђено да у заоставштину пок. ДД, бив. из ... улази 500.660,00 динара, који представља противвредност ствари Трговинско комисионе радње „ЕЕ“ пок. ДД, које је тужиља унела у своју радњу АА пр Трговинска радња „ЖЖ“ ... и трошкови парничног поступка снижени су на 1.178.957,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је првостепена пресуда потврђена у преосталом побијаном делу којим је одбијен тужбени захтев и непреиначеном делу одлуке о противтужбеном захтеву. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14,87/ 18 и 18/20), па је нашао да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Указивање ревидента на битну повреду из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП учињену пред другостепеним судом је неосновано будући да је другостепени суд потврдио одлуку првостепеног суда (на начин ближе одређен у изреци) прихватајући чињенично стање утврђено од стране првостепеног суда, па самим тим и оцену доказа у смислу одредбе члана 8. ЗПП, те је донео правилну и закониту одлуку. Супротно наводима ревизије, другостепени суд није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, као ревизијски разлог из члана 407. став 1. тачка 3. истог закона, јер је у поступку одлучивања о жалбама тужиље и тужених, правилно применио одредбе члана 386. став 1. и члана 396. став 1. Закона о парничном поступку, испитујући првостепену пресуду у оном делу у коме се побија жалбама и оцењујући у образложењу пресуде битне жалбене наводе.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била удата за рођеног брата тужених, сада пок. ДД. Отац тужених и пок. ДД био је ЂЂ, који је са породицом – супругом и децом живео у ..., а у периоду од 1969. године до 1975. године радио је у ...

када је у ... на имању доживео незгоду из којих разлога није поново одлазио на рад у иностранство и наставио је да се бави пољопривредом, држао је стоку и продавао дрва, а имао је уштеђевину од 40.000 ДЕМ коју је поверио на чување сестри од тетке. Породица је 1995. године избегла у Републику ..., а ЋЋ је у међувремену остварио инвалидску пензију Републике ..., као и старосну пензију Републике Оценом налаза и мишљења вештака утврђено је да је сада пок. ЋЋ, након задовољења нужних потреба двочланог домаћинства, могао годишње уштедети око 4.000 евра. Сада пок. ДД је у периоду од 1997. године до 2007. године привремено радио у ..., да је током 2003. године учествовао у куповини куће у .. заједно са оцем, половину купопродајне цене дали су њих двојица, а другу половину супруг тужене АА. ДД је отворио трговинско комисиону радњу током 2007. године, у њој је била запослена тужилца и примала је минималну зараду. Тужилца и сада пок. ДД су закључили брак 2011. године када су почели да користе приземље наведене куће, које су реновирани и опремили, а ЋЋ је живео са њима. Након закључења брака тужилца више није примала зараду за рад у бутику, већ су заједно стицали и штедели. ДД је уштеђевину држао у соби у фиоци са вешом. Тужилца је током 1992. године са члановима своје породице, остварила право на једнократну помоћ због погибије свога оца – погинулог војника од 211.165,00 динара. У току брачне заједнице купљена су путничка возила током 2012. године и то: аутомобили марке ... „...“ и ... „...“. Оценом налаза вештака утврђено је да је за време трајања брака почев од 17.09.2011. године до смрти ДД (22.11.2015. године) остварена добит радње била мања од износа потрошачке корпе, било да се ради о просечној или минималној потрошачкој корпи, односно није довољна за подмирење уобичајених потреба.

Супруг тужене ББ је 2006. године купио сеф који су уградили у летњу кухињу и у који су тужена ББ и пок. ДД ставили новац њиховог оца и свако од њих је имао по један кључ од сефа. ЋЋ је преминуо 24.12.2012. године, а ДД 22.11.2015. године. Одмах након смрти ДД тужена ББ је узела новац из сефа (100.000 евра), тужилца је случај пријавила полицији и о томе је сачињена службена белешка. Тужена је након пописивања серијских бројева новчаница новац предала полицији, а пошто се у њеним радњама нису стицала обележја кривичног дела, новац јој је враћен и тужена АА је наведени новчани износ положила на штедњу код ... Банке а.д. Како је утврђено да је једна новчаница у апоену од 200 евра фалсификат стање партије је 99.800 евра. Након смрти ДД извршен је попис и процена робе у радњи у вредности од 1.001.320,00 динара, а робу из радње је тужилца након његове смрти пренела у своју регистровану радњу у истом локалу.

Тужене су покренуле оставински поступак након смрти ЋЋ и пријавиле као заоставштину 100.000 евра, односно 99.800 евра, тужилца је као наследник иза пок. ДД оспорила садржину заоставштине и решењем О 529/16 од 18.10.2016. године одређен је прекид поступка и тужилца упућена на парницу ради утврђења садржине заоставштине. Тужилца је покренула оставински поступак након смрти ДД, који је сачинио завештање 02.11.2011. године, а његову пуноважност као и садржину заоставштине у погледу готовог новца од 100.000 евра оспориле су тужене и решењем од 18.10.2016. године одређен је прекид поступка и тужене упућене на парницу ради утврђивања садржине заоставштине и оспоравања пуноважности завештања.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредби члана 168, 171. став 1, 178, 180. и 188. Породичног закона и члана 135. Закона о наслеђивању, те члана 7. став 1, 8, 228. и 231. ЗПП делимично усвојили, а

делимично одбили тужбени и противтужбени захтев, на начин ближе одређен у изрекама нижестепених судова.

По оцени Врховог касационог суда неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 168. став 2. Породичног закона („Сл.гласник РС“ бр.18/05) прописано је да имовина коју је супружник стекао у току трајања брака деобом заједничке имовине, односно наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључиво права представља његову посебну имовину. Имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку, односно у ванбрачној заједници, представља њихову заједничку имовину, применом члана 171. став 1. и члана 191. став 1. Породичног закона („Сл. гласник РС“ бр.18/05).

Према одредби члана 7. Закона о парничном поступку, странке су дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтеве и предложе доказе, којима се утврђују те чињенице. Терет доказивања чињеница које су важне за доношење одлуке, односно за настанак или остварење права, сноси странка која тврди да има то право. Из тих разлога, ако суд на основу изведених доказа, не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању те чињенице закључиће применом правила о терету доказивања из члана 223. истог Закона.

Имајући у виду наведене законске одредбе, Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови правилном применом материјалног права оценили да новчана средства која су предмет тужбеног захтева (укупно 100.000 евра) не представљају посебну имовну тужиле (23.000 евра), имовину стечену током трајања брака (7.000 евра) и посебну имовину њеног пок. супруга (70.000 евра), већ да иста представљају уштеђевину сада пок. ЂЂ. У току поступка је утврђено да су се тужила и пок. ДД венчали 2011. године, да је пок. ДД пар година пре венчања (2003. године) са својим оцем учествовао у исплати дела купопродајне цене куће (у којој су након венчања започели заједнички живот), док је другу половину исплатио супруг тужене ББ, да су у кући живеле обе породице у одвојеним домаћинствима, да је током 2006. године купљен сеф у који је стављена уштеђевина ЂЂ, да су кључеве од сефа имала само деца сада пок ЂЂ - супруг тужиле и тужена ББ, као и да наведена уштеђевина потиче делом из периода пре рата када је сада пок. ЂЂ радио у иностранству и од прихода које је остваривао од пољопривреде и продаје дрва, а делом од пензије која му је преостајала након задовољења нужних потреба двочланог домаћинства (оценом налаза и мишљења вештака је утврђено да је годишње могао уштедети око 4.000 евра). Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда правилан је закључак нижестепених судова да чињеница да су кључеве од сефа имала само деца сада пок. ЂЂ, указује да се управо радило о уштеђевини пок. ЂЂ, а не о новчаним средствима која чине тужилину посебну имовину, заједничку имовину и имовину њеног супруга, будући да је животно нелогично да би кључ од сефа у коме се налази већа сума новца (а за које тужила тврди да припадају њој и њеном пок. супругу) тужила и сада пок. тужени ДД дали туженој ББ, без обзира на околност да је у питању рођена сестра пок. ДД и да су живели у истој кући, већ би логично било да кључеве од сефа имају само тужила и сада пок. ДД уколико се у истом налазе њихова новчана средства. Овакве тврдње тужиле неутемељеним чини и чињеница да је у току поступка утврђено да је сада пок. ДД уштеђевину држао у соби у фиоци са вешом. По оцени Врховног касационог суда, без обзира на чињеницу да је тужила током поступка пружила доказе да је са

члановима породице стекла право на помоћ због погибије свог оца и који износ (око 200.000,00 динара) им је исплаћен 1998. године, правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев и у делу којим је тужиља тражила да се утврди да 23.000 евра представља посебну имовну тужиље (а који по тврдњи тужиље чини износ који је добила као помоћ због погибије свог оца, као и износ који је добила од мајке и деде након продаје имовине), будући да је од момента када је новац подигла (1998. године) до момента закључења брака са пок. ДД (2011. године) протекао дуг временски период, те да тужиља суду није пружила нити предложила доказе на околности да је у том периоду остваривала приходе и да тај новац није утрошен за задовољење основних животних потреба, односно није пружила доказе о постојању управо тог новца у периоду пре закључења брака као њене посебне имовине. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је оценом налаза и мишљења вештака утврђено да је од заснивања брачне заједнице до смрти ДД Трговинско комисиона радња „ЕЕ“ остваривала чисту добит која је била мања од износа потрошачке корпе, те да су са тим износом једва могле бити задовољене њихове основне животне потребе, те је правилан закључак нижестепених судова да тужиља није пружила ни доказе на околност да је по основу стицања у браку стекла 7.000 евра. Стога је правилна одлука нижестепених судова у делу којим је одбијен тужбени захтев и усвојен противтужбени захтев на начин ближе одређен у изреци.

Део навода тужиљине ревизије се непосредно или посредно (позивањем на доказне предлоге и резултат спроведеног доказног поступка) односи на чињенично стање, указивањем на његову непотпуност, односно погрешно утврђење. Како се ревизија не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, у смислу члана 407. став 2. ЗПП, такви ревизијски наводи нису могли утицати на друкчију одлуку о овом ванредном правном леку, па нису посебно образложени.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић